

عنوان مقاله:

بررسی اثرات نوسازی بافت فرسوده میانی بر بافت اجتماعی محله چوگیا شیراز

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سمیرا انصاری فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

مجید رحیمی - استادیار گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

خلاصه مقاله:

با وجود اینکه بیش از یک دهه از سیاست ها و اقدامات نوسازی و بهسازی خصوصا در بافت های فرسوده میانی می گذرد شاهد آن هستیم که مدیریت شهری و سرمایه گذاران از آن صرفا به عنوان یک بستر درآمدزا و اقتصادی در حوزه مسکن توجه می کنند. تحقیق حاضر با توجه به این مساله و تاثیرات آن بر بافت اجتماعی محله به بررسی اثرات مداخلات نوسازی بر بافت اجتماعی محله چوگیا به عنوان یک محدوده بافت فرسوده میانی در شهر شیراز که نخستین اقدامات ساماندهی توسط مدیریت شهری (شهرداری) در آن صورت گرفته است، پرداخته است. این تحقیق از نوع کاربردی - توسعه ای است که با رویکرد عمده توصیفی - تحلیلی و مبتنی بر بهره گیری از روش های آماری، روش اسنادی - کتابخانه ای، روشهای کمی و پیمایش به بررسی و پیمایش سوالات و فرضیات پرداخته است. بر اساس میانی و چهارچوب نظری تحقیق تاثیرات اقدامات نوسازی در محله چوگیا شیراز بر مبنای مولفه اجتماعی - فرهنگی، بر بافت اجتماعی محله مورد ارزیابی قرار گرفته است که نتایج حاکی از آن است که مولفه اجتماعی - فرهنگی با ضریب همبستگی ۰٫۶۸۴ و میانگین ۸۸٫۳ به عنوان مهمترین عامل سبب جابجایی بافت اجتماعی محله شده است در مجموع می توان گفت که ساماندهی بافت فرسوده چوگیا بیشتر به نفع سرمایه گذاران حوزه مسکن بوده و سبب جابجایی جمعیت بومی محله شده است که در صورت تکرار آن برای سایر محلات مشابه چوگیا سبب به پایداری اجتماعی محلات فرسوده شهر شیراز ضربه شدیدی خواهد زد.

کلمات کلیدی:

نوسازی، بافت فرسوده میانی، بافت اجتماعی، محله چوگیا شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960813>

